

ZO HAALDE IK MIJN RIJBEWIJS

PAULA VOGEL
REGIE: JO MATTHIJS

Inhoud

Editoriaal

Cast en crew

Waar gaat dit stuk eigenlijk over?

De auteur - Paula Vogel

De regisseur - Jo Matthijs

Jo neemt het woord

MEER WETEN OVER DE DIJLEZONEN OF ZIN
OM MEE TE WERKEN AAN EEN PRODUCTIE?
CONTACTEER ONS!

 Belfius

De Corte Middernacht
Verzekeringen

Als onafhankelijke makelaar in verzekeringen en kredieten
staat enkel u bij ons centraal.

Persoonlijke service en **24u/7** bereikbaar:
het team van Verzekeringen De Corte - Middernacht is er voor u !

Benieuwd naar wie wij zijn? Neem alvast een kijkje op onze vernieuwde
website **www.verzekeringendecorte.be** of spring eens binnen!

Verzekeringen De Corte - Middernacht, Albert Biesmanslaan 16, 1560
Hoeilaart

T: 02/657.25.50 – info@verzekeringen-decorte.be

EDITORIAAL

Welkom, beste toeschouwer!

Het is vreemd om je nu pas, in februari, te kunnen begroeten op onze eerste voorstelling van dit toneelseizoen. Door bijzonder spijtige omstandigheden moesten we onze eerste productie kort voor de voorstelling annuleren. Een van de acteurs kreeg te maken met een ernstige situatie in dichte kring waar zijn aandacht naar uitging - en waar die ook naar hoorde uit te gaan. Omdat we dicht bij de voorstelling zaten en omdat we vonden dat de ploeg de kans diende te krijgen om hun harde werk op de planken te brengen, werd er beslist de voorstelling niet volledig te annuleren, maar te verzetten naar volgend toneelseizoen. Die hou je dus nog van ons tegoed!

Deze winter-productie is dan ook gepromoveerd tot seizoensopener. En wat voor een opener gaat dit worden. Een vrij beladen thema op een lichtvoetige manier brengen is niet iedereen gegeven. In een spitsvondige tekst van Paula Vogel (geen onbekende als het op spitsvondige teksten over gevoelige thema's aankomt) en in een regie van onze eigen Jo Matthijs (geen onbekende als het om potentieel zware stukken aankomt) zijn we er echter zeker van dat deze "Zo haalde ik mijn rijbewijs" niet zwaar op de lever zal vallen. Het thema blijft natuurlijk niet om mee te lachen, maar laat dat je lach niet onderdrukken.

De Dijlezonen wensen je alvast een fijne voorstelling en vinden het ontzettend fijn dat je er weer bij bent!

CAST EN CREW

REGIE

Jo Matthijs

SOUFFLEUR

Mia Van Langendonck

GELUID

Bertram D'Hooge

LICHT

Paul Bielen

DECOR

Tom Vandeweyer, Philippe Mommens,
Elisabeth Oyen, Stany Quintens, Robin
Vancuyck, Jeannine Vroonen, Femke Wilberts

GRIME

Jana Vleminckx, Roos Wuyckens, Yannick
Matthys

SCENOGRAPHIE

Willy Vandezande

KAARTENVERKOOP

Chantal Leblanc

MET DANK AAN BLES EN TRES DELUXE
VOOR HUN HULP BIJ DE KAPSELS

MUIZEKE

Anaïs Camberlin

NONKEL PIET

David Willems

MANNELIJK GRIEKS KOOR

Peter Tacq
Frans Pierson

VROUWELIJK GRIEKS KOOR

Inge Van den Eeden
Roos Wuyckens

PUBERAAL GRIEKS KOOR

Siena Vanderwaeren
Karen Van Keer

STEM

Frank De Beule

HET STUK

“Zo haalde ik mijn rijbewijs” vertelt hoe Muizeke, nu een volwassen vrouw en de “ik” uit de titel, haar opgroeien heeft beleefd. Haar adolescentie werd voornamelijk getekend door de emotionele en complexe relatie met haar oom, Nonkel Piet.

Het stuk verloopt niet lineair in de tijd. Flashbacks en monologen illustreren en onthullen hoe Muizeke in haar geheugen de ervaringen heeft beleefd en hoe ze die verwerkt.

In het stuk komen verschillende thema's aan bod. Centraal staan seksueel misbruik en grooming. We zijn getuige van de manipulatieve relatie tussen Muizeke en Nonkel Piet. Hij schenkt haar aandacht en genegenheid en wint zo haar vertrouwen. Misbruik gaat niet altijd gepaard met geweld maar vaak met subtiele manipulatie. Relaties zijn dikwijls complex en roepen daardoor op tot enige nuance in de beoordeling. Ondanks het misbruik wordt Nonkel Piet niet eenduidig als monster afgebeeld, maar als een charmante, zorgzame maar beschadigde man, hetgeen een oordeel moeilijk en confronterend maakt. Een ander thema dat wordt aangeraakt is opgroeien, de invloed van opvoeding en de dynamiek van de familie waarin men opgroeit. Het gezin van Muizeke is wat disfunctioneel en duidelijk seksistisch. In vaak humoristische, maar ook tragische scènes zien we hoe de omgeving ertoe bijdraagt dat misbruik kan plaatsvinden.

't Natuurtje

Enkel primeurs!

Brusselsestraat 34
3000 Leuven

Tel/Fax: 016/20.23.18

info@natuurtje.be
www.natuurtje.be

Ontdek ook onze:

- fruitsalade
- salad bar
- soep
- ovenschotels
- fruitmanden
- BBQ assortiment

HOLLANDS HOF

Brusselsestraat 80
3000 Leuven
Tel. 016 29 43 29

www.bloemenhollandshof.be

De niet-lineaire structuur van het stuk op zijn beurt illustreert hoe trauma's worden herinnerd en verwerkt. Muizekes herinneringen zijn pijnlijk, maar ook gekleurd door complexiteit en dubbelzinnigheid. Of hoe de tijd onze gedachten, inzichten en moraliteit beïnvloeden.

Daardoor zadelt het stuk ons op met heel wat morele dilemma's. We voelen wellicht wat sympathie voor Nonkel Piet, maar hij is wel een kinderschender.

Hoe gaan we om met daders die ook menselijke kwetsbaarheden in zich dragen?

Hoe beïnvloedt een slachtoffer de manier waarop ze haar eigen verhaal vertelt?

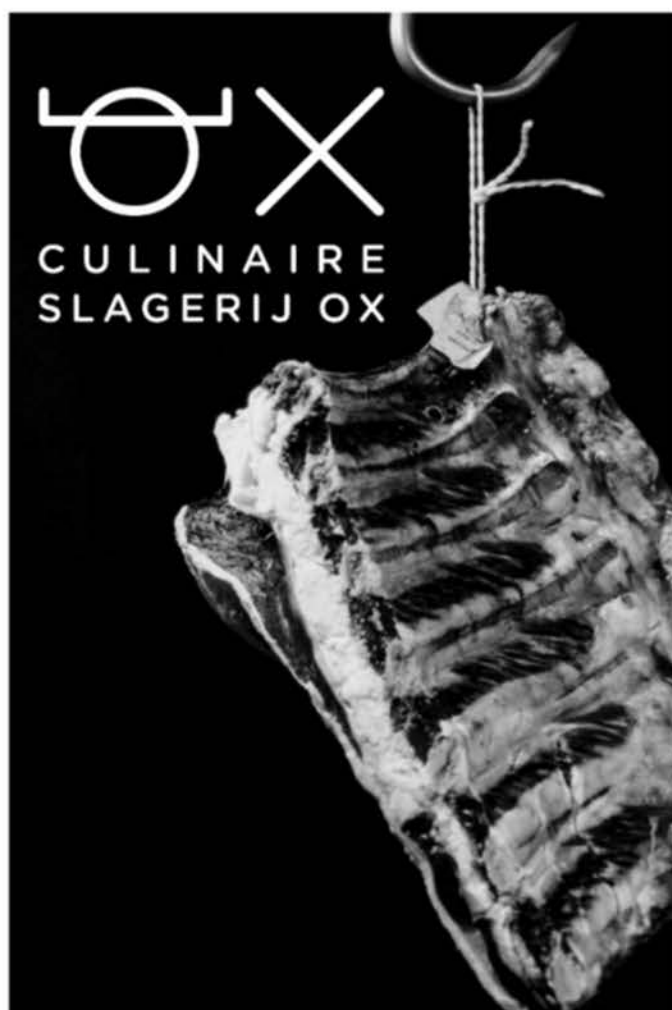
Wat is de rol van familie en gemeenschap in het voorkomen van misbruik?

Deze morele dilemma's maken van het stuk een emotioneel en intellectueel uitdagende ervaring.

Niet alleen door de vele en genuanceerde thema's is dit werk van Paula Vogel erg interessant, maar het is het ook theater-technisch. Het niet-chronologisch verloop, de flashbacks, de overgangen tussen de scènes benadrukt door de rijinstructeur, de doorgedreven metafoor van het leren autorijden, dat alles maakt dit stuk dramaturgisch boeiend. Niet altijd gemakkelijk om volgen voor het publiek, wel prikkelend en aantrekkelijk.

Met de inbreng van Griekse koren grijpt Vogel terug naar de klassieke rol van de koren in Griekse drama's, maar ze breidt die rol ook meteen uit. Zoals in het klassieke theater leveren ze commentaar op wat er gebeurt, maar ze spelen daarnaast ook verschillende personages. In onze voorstelling hebben we elk Grieks koor nog verder uitgebreid door ze te ontdebelen.

In hun rol benadrukken de koren, vaak op humoristische wijze, de absurditeit van traditionele opvattingen in een conservatieve maatschappij die seksistisch en vrouwenonvriendelijk is. En daardoor bijdraagt tot het normaliseren van grensoverschrijdend gedrag.

Al ruim 40 jaar wordt onze slagerij uitgebaat met een passie voor het vak. Waarbij wij ambacht en kwaliteit hoog in het vaandel dragen. Wij werken op maat en verwerken ons runds- en varkensvlees van kop tot staart om op die manier duurzaam te kunnen produceren.

Wij verwelkomen u graag in onze winkel

U kan bij ons terecht voor:

- Uitgebreid gamma vers vlees
- Zelfgemaakte charcuterie
- Verse vleesbereidingen
- Onze eigen salades
- Huisbereide maaltijden
- Een lekker stukje kaas
- De specialere bieren

Open van dinsdag tot zaterdag.
Wacht u niet graag in de winkel?
Geef uw bestelling door via onze website en wij zetten uw bestelling klaar.

www.slagerijox.be
info@slagerijox.be
Facebook: slagerij OX
016 23 02 83

Brusselsestraat 98
3000 Leuven

Spaar met Joyn nu ook in onze winkel voor leuke beloningen.

DE AUTEUR - PAULA VOGEL

Paula Vogel is een Amerikaanse theaterschrijfster en professor. Ze werd geboren in 1951 in Washington, D.C. als dochter van een Joodse marketeer (Ja ja, Mad Men in het echt!) en een rooms-katholieke secretaresse.

Vogel staat gekend om haar voorliefde voor complexe sociale en politieke problemen die ze in haar werk niet uit de weg gaat. In veel van haar stukken komen thema's aan bod zoals misbruik, psychologische trauma's en de complexiteit van de menselijke relaties.

Vogel schrijft vanuit haar eigen ervaringen en omgeving. Zelf geeft ze aan enkel te schrijven over dingen die een invloed hebben op haar eigen leven. Haar schrijfsels beperken zich niet tot toneelstukken: Vogel schreef een zeer divers repertoire bijeen en vindt zichzelf keer op keer opnieuw uit. De invloed van het gedachtegoed van Vogels echtgenote, Anne Fausto-Sterling, eveneens academicus en mogelijk één van de meest toonaangevende feministes van haar generatie, is duidelijk voelbaar in haar werk.

PhillipRomanoPhoto, CC BY 4.0 <<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>>, via Wikimedia Commons

Vogel is naast een toonaangevende schrijver ook een zeer invloedrijke lesgever. Onder haar studenten bevonden zich verschillende Pulitzer prijs-winnaars (een prijs die Vogel zelf overigens ook in ontvangst mocht nemen!) en als professor stond zij mee aan de wieg van het toonaangevende centrum voor onderwijzend theater. Op dit ogenblik geeft Vogel nog steeds les aan de Universiteit van Yale.

Als scenarioschrijfster geraakte Vogel bekend in de late jaren 70 met haar toonaangevende serie "The Baltimorz Waltz" waarin AIDS, de ziekte waaraan haar broer overleed, een belangrijke rol speelt. De voorstelling die u vandaag komt bekijken "Zo haalde ik mijn rijbewijs" is zo mogelijk de meest bekende tekst van Vogel.

Ze schreef het stuk in 1997. "Zo haalde ik mijn rijbewijs" werd bijzonder goed ontvangen en Vogel viel er onmiddellijk mee in prijzen: ze won zowel de Pulitzer prijs voor drama als de Drama Desk Award. In 2022 werd het stuk succesvol hernomen, ditmaal op Broadway. Vogel werd hiervoor zelfs genomineerd voor een Tony Award voor "Best revival of a play".

Het bleef uiteraard niet bij de prijzen voor "Zo haalde ik mijn rijbewijs". Doorheen haar carrière werd Vogel regelmatig geëerd met awards. Zo ontving zij in 2017 de lifetime Achievement Obie Award en kreeg ze datzelfde jaar een bijzondere vermelding voor haar briljante carrière als toneelschrijfster en mentor bij de New York Drama Critic's Circle Award.

Vogel is dan ook niet de minste. Wij zijn alleszins grote fan van haar onverbloemde kijk op de wereld en haar scherpe pen. Hopelijk ben jij dat na vandaag ook!

De betere verswinkel in de buurt

- Geselecteerd aanbod dagverse groenten en fruit.
- Charcuterie, vers van het mes en een fraaie kaasafdeling.
- Eigen ambachtelijke beenhouwerij en traiteurkeuken.
- Dagvers brood; broodjes en koeken ter plaatse gebakken.

Bestellingen worden netjes afgewerkt en we gaan op zoek naar producten waar je van houdt

Ruime openingsuren; maandag 12.30u – 19.00u, di, woe, do, vrijdag 8.15u – 19.00u, zaterdag 8.15u – 18.00u, zondag van 8.00 uur tot 12.30 uur.

Je vindt ons in Winksele dorp: Termerestraat 19. Er is voldoende parking.

tel/fax : 016/253672 - E mail : Sparwinksele@skynet.be - Facebook : www.facebook.com/sparwinksele

SPAR Retail is een dochter van de

Een succesvol seizoen gewenst !!
www.timory.be

DE REGISSEUR

U kent hem ondertussen waarschijnlijk wel, de regisseur van de voorstelling van vanavond. Jo is natuurlijk al lang geen onbekende meer in het Leuvense amateurtheatercircuit en evenmin bij de Dijlezonen. De familie van Jo was al vóór zijn geboorte actief bij onze vereniging. Zijn theaterdebuut was dan ook onafwendbaar: als zoon van twee acteurs én met een grootmoeder die in “den theater” – zoals de stadsschouwburg toen genoemd werd – werkte, was het een onvermijdelijk feit dat kleine Jos – zoals hij toen in het Leuvens aangesproken werd – op de planken zou eindigen.

Dat debuut kwam er in 1964 bij De Dijlezonen toen de toen 10-jarige Jo het kleine zoontje Ralph Hilliard mocht spelen in de thriller “De fiets aan de deur” van auteur Joseph Hayes. De voorstelling maakte danig indruk op Jo die sindsdien amper uit “den theater” en al helemaal niet bij zijn Dijlezonen weg was te slaan. Sinds zijn kindertijd acteerde Jo bijna jaarlijks en sommige seizoenen zelfs in meer dan één productie. In 1977 engageerde Jo zich als bestuurslid bij De Dijlezonen. Later werd hij coördinator en artistiek leider van De Dijlezonen en drukte zo zijn stempel op de vereniging en onrechtstreeks ook op het Leuvense amateurtheater.

M a t t h y s

A d v o c a t e n

In 2000 – veel symbolischer kan men een jaartal niet kiezen – besliste hij, eerder bij toeval, om ook eens de andere kant van de regietafel uit te proberen.

Waar zijn eerste voorstellingen vooral zijn oog voor esthetiek en detail in de verf zetten – ze typeerden zich door prachtig uitgewerkte decors en kostuums die tot in de puntjes klopten – evolueerde Jo meer en meer naar een ware acteursregisseur. Mogelijk heeft de keuze van de stukken die hem onder lichte dwang door de leescommissie werden “opgelegd” hem daarin enigszins geholpen.

Maar ondanks zijn steeds wederkerende “Oei, wat moet ik hier nu mee” bij het vernemen van de hem toegewezen titels, slaagt Jo er productie na productie weer in om prachtig werk af te leveren. Daarbij zoekt hij stevast naar de diepere betekenis van het werk. Ongeacht het soort stuk dat hij voorgeschoteld krijgt, is een “Jo Matthijs” voorstelling altijd een schoolvoorbeeld van “more than meets the eye”. Zonder belerend over te komen, wilt Jo jou, beste toeschouwer, immers aan het denken zetten. Of je alleszins, als je zou willen denken over hetgeen je aanschouwde, even laten glimlachten “o ja, daar kon wel eens iets meer achter zitten”.

“Zo haalde ik mijn rijbewijs” is geen evident stuk. Alleszins, het onderwerp is niet evident in deze tijd waar de verhalen over seksueel misbruik en pedofilie als paddestoelen uit de grond schieten. Het vereist een zekere fijngevoeligheid om dit behapbaar te maken en het vereist een sterke acteursregie om er geen shakespeareaans drama van te maken. Het onderwerp mag dan wel dramatisch zijn, deze voorstelling zou dat niet mogen zijn. Ideaal voor Jo die zelf ook steeds positief blijft en overal het beste van (tracht) in te zien.

Jo is een detaillist op alle vlakken. Hij heeft ook een schijnbaar onuitputtelijk engelengeduld (alhoewel het dat toch niet echt is, althans volgens zijn dochter) en kan blijven doorgaan tot elk woord correct klinkt en de subtekst juist zit. Dat daardoor zijn repetities al wel eens durven uit te lopen tot in de late uurtjes, moet je er als acteur bijnemen. In ruil krijg je dan wel een unieke ervaring waarin je jezelf tegenkomt om vervolgens, boven jezelf uit te stijgen.

En al dat harde werken werpt zijn vruchten af. Zowel in 2017-2018 als in 2018-2019 vielen de producties van Jo in de prijzen. In 2017-2018 kregen zijn twee hoofdrolspelers een nominatie voor het Fiere Margrietjuweel, de Oscars voor beste acteur/actrice van het Leuvense amateurtheater. Eén van hen - Tine - won toen zelfs het felbegeerde beeldje, dat ze eerder al eens in ontvangst mocht nemen, ook voor een rol in een regie van Jo. In 2018-2019 kreeg de voorstelling "Desperado" de prijs voor beste productie en won één van zijn vier acteurs datzelfde Fiere Margrietjuweel en vorig seizoen werd wederom één van zijn acteurs genomineerd voor haar rol in Hedda Gabler. Ook voor zijn regie bij een van onze zusterkringen, werd een voorstelling van Jo reeds genomineerd voor beste voorstelling en ontving een van zijn spelers een nominatie voor beste acteur. Weinig regisseurs doen het hem na.

De Dijlezonen menen alleszins dat Jo de geknipte regisseur was om met dit stuk aan de slag te gaan. Zijn doorgedreven acteursregie en voorliefde voor lichtvoetigheid in zware onderwerpen, helpt om deze voorstelling ondanks het beladen thema licht genoeg te houden. Een - hopelijk - ideale combinatie dus.

We wensen jullie alvast veel kijkplezier en hopen dat jullie evenveel genieten van de voorstelling als wij als vereniging hebben gedaan bij het maken ervan samen met Jo!

KAPP.R

enkel op afspraak - Tel. 016 20 40 18

openingsuren

dinsdag t/m vrijdag
zaterdag
zondag & maandag

van 9u00 tot 18u00
van 8u00 tot 16u00
gesloten

KAPP.R - Tervuursesteenweg 2a - 3000 LEUVEN

JO NEEMT HET WOORD

Als je dit stuk voor het eerst leest, word je meteen geconfronteerd met een tegenstelling. Het is ogenschijnlijk vrij simpel maar toch is het moeilijk om volgen. De eenvoud komt uit de zeer herkenbare en makkelijk te volgen conversaties. Het niet sequentiële verloop en de abrupte overgangen bemoeilijken echter een onmiddellijk begrip. Lap, daar was dan de eerste dubbele bodem. Laat het nu net die dubbele bodems zijn die er in grote mate toe bijdragen dat dit stuk zo boeiend is.

Met een Amerikaanse schrijfster is het niet verwonderlijk dat het zich afspeelt in de Verenigde Staten. Meer bepaald in Maryland, één van de eerste staten in de VS en één waar menige veldslag is uitgevochten in de burgeroorlog, die ging om de afschaffing van de slavernij. Die historische context leeft er nog steeds.

Mijn eerste gedachte was om het stuk naar hier te halen, zodat de betrokkenheid van u, het publiek, directer en sterker zou zijn.

Auteursrechtelijke en praktische bezwaren hebben me dat plan na enkele weken doen opbergen. Het decorum waartegen Paula Vogel de gebeurtenissen laat afspelen is moeilijk een-op-een te 'vertalen' naar plaatsen en gebeurtenissen hier bij ons die hetzelfde oproepen. Vertalen - van tekst zowel als van context - is altijd precair. Zo is er bijvoorbeeld in deze overigens goede vertaling van het stuk een interessant symbool gesneuveld: de lijn.

Herhaaldelijk wordt door de personages gesteld dat een bepaalde "lijn" ("grens" in de vertaling) niet mag overschreden worden. Die 'lijn' verwijst op haar beurt naar de algemene metafoor van het stuk, namelijk de auto en het leren rijden. Op de weg mag je ook niet over de lijnen rijden, ze zijn belangrijk op de wegen. In de figuurlijke betekenis gebruiken wij in het Nederlands om iets af te bakenen eerder 'de grens' dan 'de lijn': "Ik bepaal de grens" of "Ga nu weer niet over de grens". Prima en duidelijk Nederlands, maar de onderliggende symboliek is minder apparent dan in het Engels: "Don't cross the line".

Dat we het stuk in de originele setting laten, is uiteindelijk maar goed ook. Het geeft je als toeschouwer de kans om in eerste instantie met wat afstand te kijken. Tot het besef dat wat je ziet ook van hier en nu is, je keihard in het gezicht slaat. De plaats Maryland is enkel maar het decorum van iets dat van alle mensen en van alle tijden is.

elyon

electronic and sound engineering

Ingenieursbureau voor elektronica en akoestiek

Rotspolstraat 172, 3001 Heverlee

www.elyon.be

Geluidsmetingen

Geluids- en lichttechniek
voor podiumkunsten

Erkend energiedeskundige

- energieprestatiecertificaten (EPC-certificaat) voor woningen
- plaatsbeschrijvingen bij verhuur van woningen (snel en volledig elektronisch)

Paula Vogel won wat mij betreft heel terecht een Pulitzer Price voor dit werk. Het is zo'n intelligent en uitdagend stuk! Vogel verwerkt er vele lagen, metaforen, symbolen en verwijzingen allerhande in. Ze snijdt handig en onopvallend verschillende thematieken aan die ons theatermaker en u toeschouwer ruim stof tot nadenken en opwinding leveren. Het stuk onderzoekt complexe menselijke relaties zonder makkelijke antwoorden te bieden, en doet dit op een theatrale, kunstzinnige manier die zowel emotioneel als intellectueel raakt. En dat alles met een heerlijke balans tussen humor en tragiek. Het is een stuk dat blijft, discussie kan aanwakkeren en diepgaand indruk maakt.

Het centrale thema van het stuk lijkt pedofilie en incest te zijn. Gedragingen die we vandaag onvoorwaardelijk als verwerpelijk en slecht beschouwen, zonder discussie. Vogel lepelt ons echter onderhuids een aantal andere thema's op die meteen een ander licht werpen op de problematiek van pedofilie. Van al die thema's laat Vogel ons een evolutie zien doorheen de tijd, over drie generaties in dit geval. Verwonderlijk hoe maatschappelijke visies en normen

L' OCCHIO DI

Chloe

HET SCHOONHEIDSSALON

evolueren en ons gedrag bepalen. Nog niet zolang geleden publiceerde Knack een artikel onder de titel "Onze afkeer van pedofilie is niet biologisch maar cultureel", naar aanleiding van het boek "Mijn lieve gunsteling" van Lucas Rijneveld. Het lezen waard, u vindt het artikel vast terug op de website van Knack.

In mijn ogen is dit een optimistisch stuk, niettegenstaande de zware onderwerpen die aan bod komen: pedofilie, trauma, seksueel- en machtsmisbruik, genderongelijkheid, disfunctionele gezinnen, gebrek aan steun, wegstappen en opgroeien. Muizeke, onze protagoniste, is slachtoffer geweest van zeer traumatiserende ervaringen. Ze is die niet vergeten, heeft ze misschien zelfs niet vergeven, maar ze heeft ze wel een plaats gegeven. Ze is er klaar mee. Haar laatste zin in het stuk mag dat illustreren: "En nu, volle gas vooruit!"

De relatie tussen Muizeke en Nonkel Piet en hoe die evolueert, is de hoofdmoot van dit stuk. Die verhouding is zeker niet zwart-wit, maar wel zeer genuanceerd en complex. Ziet Muizeke Nonkel Piet in feite niet graag? En omgekeerd? Stuurt ze bij wijlen niet – al dan niet ongewild – wat verleidelijke signalen uit? Heeft Nonkel Piet het soms niet echt goed voor met Muizeke? Is hij een soort vaderfiguur, bij gebrek aan een aanwezige echte vader van Muizeke? Wat is de invloed van haar familie, omgeving en opvoeding op haar gedrag?

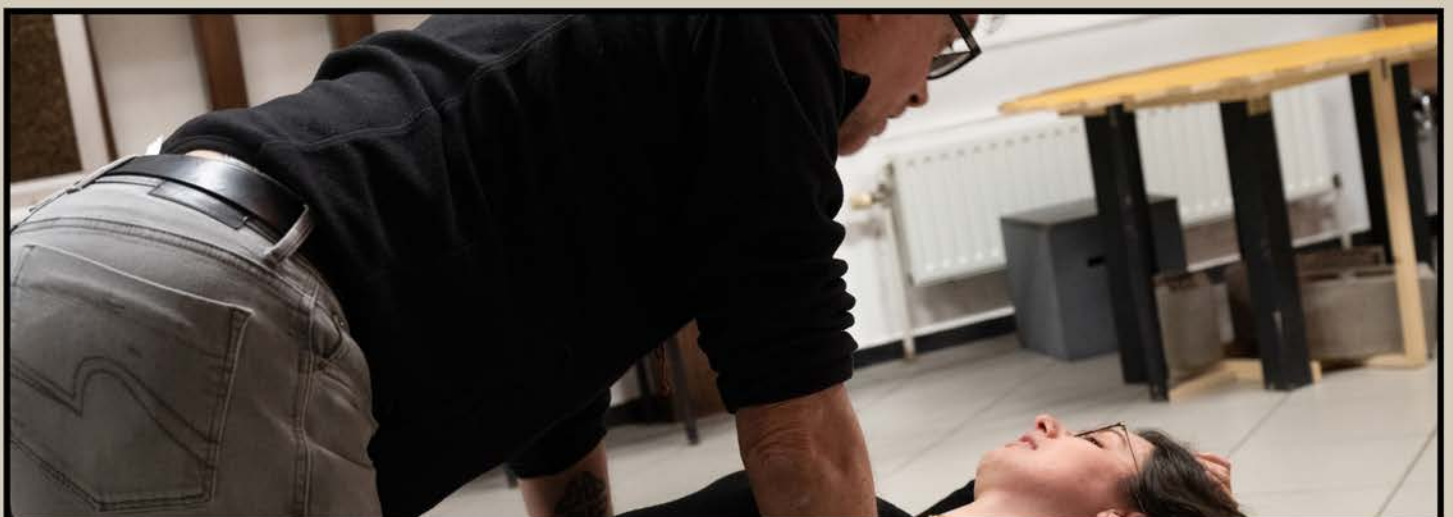
De alomvattende metafoor van het stuk is de auto. Hij staat symbool voor het machogedrag van Nonkel Piet, hij biedt in zijn beslotenheid ruimte voor al dan niet misbruikte intimiteit en hij laat dromen van vrijheid en zelfstandigheid. Nonkel Piet verafgoodt en verheerlijkt zijn auto, die hem macht geeft en duidelijk een seksuele connotatie voor hem meedraagt. Voor Nonkel Piet is de auto een "zij", hij noemt hem consequent 'haar'.

Voor Muizeke is de auto wellicht het voldoen aan een verwachtingspatroon (iedereen wil graag een auto en leren rijden, toch?) maar ook een mogelijke weg naar vrijheid en zelfbeschikking.

De radio in de auto speelt eveneens een belangrijke symbolische rol. Hij is voor Muizeke een uiting van persoonlijke keuzes die zij zelf nog kan maken. De radio en zenders kiezen heeft ze tenminste onder controle. Tot ook die terugslaat en ze bij het zoeken naar een post een paar flarden van vroegere uitspraken terug hoort. Hetgeen in feite een aanduiding is dat Muizeke al die negatieve predicaten uit het verleden niet is vergeten, maar wel beslist heeft haar aandacht elders, namelijk op de toekomst te richten.

Het stuk bestaat uit verschillende scènes, die zich elk op andere plaatsen en op andere tijdstippen afspelen. Ze volgen elkaar niet chronologisch op. Het stuk springt heen en weer in alle jaren tussen 1960 en 1997. Buiten dat ze op deze manier haar stuk opbouwt, verwijst de auteur hiermee naar hoe ons geheugen werkt, en zeker bij de verwerking van trauma's. We vergeten dingen, kleuren bij en denken niet chronologisch terug aan wat we meemaakten. We denken in flarden, dan eens aan die ene gebeurtenis en dan weer schiet er ons een andere door het hoofd, vooruit- en achteruitspringend in de tijd.

Dat idee van het onvolmaakte geheugen hebben we doorgetrokken voor de rekwisieten. Soms gebruiken we echte voorwerpen, soms mimeren we ze en soms mixen we ze met het uitbeelden ervan. Soms zijn ze er, soms zijn ze er niet.

De scenografie verwijst naar waar het stuk zich afspeelt, met op de scène drie uitvergrote, typisch Amerikaanse cupcakes. Uitvergroot dragen ze meteen het surreële in zich van hoe Muizeke met haar geheugen en trauma omgaat.

Met de belichting willen we u doorheen de tijdsprongen, onderbrekingen en verschillende plaatsen loodsen. Hetgeen resulteert in een groot aantal verschillende lichtstanden. Mocht u wat meer grijze haren bij onze lichtman opmerken, dan weet u meteen waar ze vandaan komen!

Een productie van deze complexiteit zet je niet neer met slechts een paar mensen achter de schermen. Er is veel, ontzettend veel nagedacht, opgezocht, uitgekozen, geprobeerd en herbegonnen door de decorontwerper, de decorbouwers, de mensen van de kledij, video, geluid, kapsels en grime. Al die mensen ziet u niet op de scène, maar ze verdienen erkentelijkheid en heel wat pluimen op hun hoed. Als u straks vindt dat de voorstelling uw applaus waard is, laat een deel dan voor hen zijn.

Wat de acteurs betreft kan ik ook alleen maar respect en dankbaarheid tonen. Ze hebben zich allemaal heel erg ingespannen om hun personages de nodige geloofwaardigheid mee te geven. Ik heb op de repetities schitterend acteerwerk mogen bewonderen en heb er dus alle vertrouwen in dat ook u hun acteerwerk zal kunnen appreciëren.

Het maken van deze productie was best pittig. Maar ik prijs me gelukkig met deze cast en crew. Zoveel inzet, zoveel talent, zoveel goesting en zoveel medewerking, daar kan een regisseur alleen maar gelukkig van worden. Nu u nog!

En nu, volle gas vooruit!

Jo

Paardentransport Leuven

dé betrouwbare partner voor al uw paardentransportbehoeften!

Bij Paardentransport Leuven verhuren wij wagens speciaal ontworpen voor het veilig en comfortabel vervoeren van paarden. Of het nu gaat om nationaal paardentransport, recreatieve ritten, verhuizingen van paarden of het reserveren van paardentransport voor een ruiterkamp, wij staan voor u klaar.

Wacht niet langer en reserveer vandaag nog bij Paardentransport Leuven via info@paardentransportleuven.be of +32 474 98 53 68

B-Beauty & Nails

Uw bestemming voor ultieme schoonheid en ontspanning!

Wij bieden o.a. nagelverzorging, gelaatsverzorging, waxing, pedicure en hot stone massages.

Kom langs en verwen uzelf!

B-Beauty & Nails
Savoyestraat 13
3000 Leuven

+32 465 030 060
www.bbeautyandnails.be

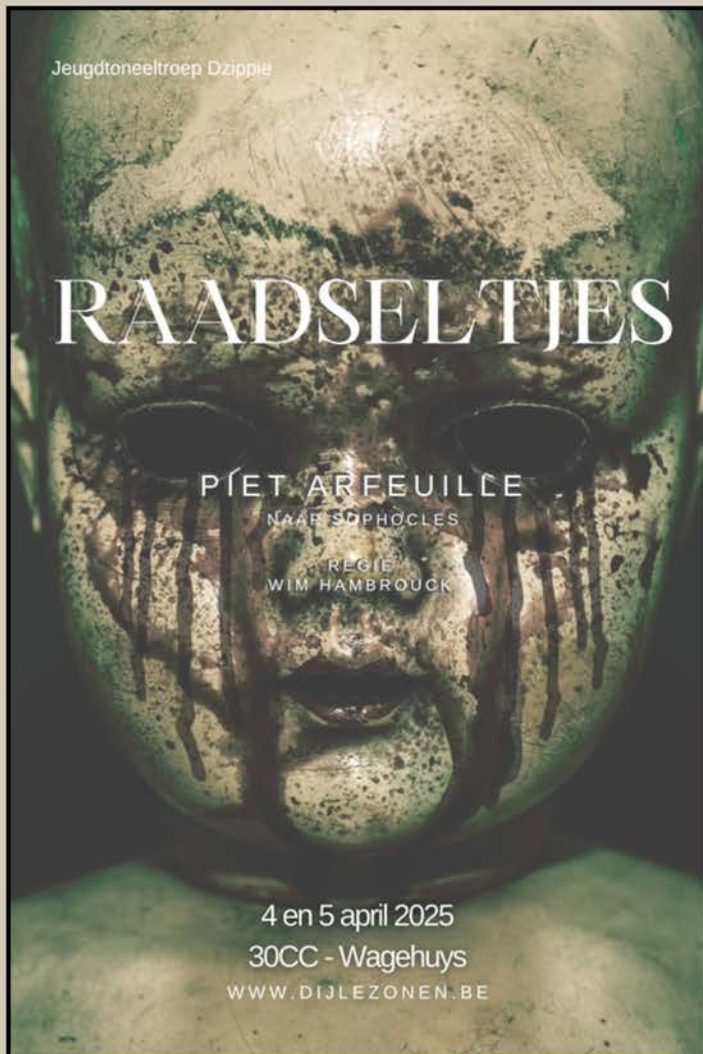
ZIN OM THEATER TE
MAKEN?

Mail naar
artiesten@dijlezonen.be

WAT MAG U NOG VERWACHTEN DIT SEIZOEN?

EEN VEILIGE TOEKOMST MANUFAR

GEPANTSERDE DEUREN

BRANDKASTEN

VEILIGHEIDSSLOTEN

ALARMSYSTEMEN

TOEGANGSCONTROLE

DIENST 24U/24U

ANTWERPEN..03 233 78 52

LEUVEN.....016 29 10 72

BRUSSEL.....02 736 41 68

MECHELEN015 43 03 93

www.manufar.be • info@manufar.be

P O I N T F O R T

FICHET

